

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 303.

Solgte Session.

73de Møde.

Løvedagen den 5te Januar Kl. 12.

(Forsæt.)

Kraiberg: Forhandlingerne have allerede været saalænge og have derhos efter min Mening givet en saa klar og fuldstændig Udvikling af Alt, hvad der med Føie kan indvendes imod nærværende Lovforslag, at jeg nu kun skal benytte Ordet til at afgive den Erklæring, at, uagtet jeg tilsidst vil stemme imod dette Lovforslag som imod ethvert, der efter min Formening vil skabe Former for et Liv, som ikke er tilstede, vil jeg dog meget beklage, om et Forslag, der angaaer en Sag af saa stor Betydning, og som i den anden Afdeling af Rigsdagen har fundet en saa alvorlig og dygtig Bearbejdelse, skulde blive nægtet Overgang til anden Behandling; for denne agter jeg derfor at stemme og opfordrer Andre til at gjøre det Samme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Siden jeg sidst havde Ordet, er der fremsført adskillige Bemærkninger, hvorefter jeg finder mig foranlediget til at høre mig. Jeg kan ikke være enig i den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gjorde gjældende, at det skulde være en verdslig Bestemmelse, om Confirmation skal afholdes een eller to Gange om Aaret. Det er vistnok overordentlig vanffeligt at drage Grændsen imellem det Geistlige og Verdslige, men der-

for man skulde ansee Bestemmelsen om, hvor ofte Confirmation skal afholdes, som verdslig, troer jeg rigtignok, at det blev en overordentlig snever Grændse, som det Kirkelige vilde faae. Det er jo en Selvefølge, at det Kirkelige maa fremtræde under sine Bestemmelser, og naar alle disse skulde henføres til det Verdslige, saa vilde, som sagt, Grændsen for det Kirkelige blive meget snever. Jeg kan heller ikke tiltræde den Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende med Hensyn til Præstens Stilling i Menighedsraadene. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at han som Præst i Menigheden er Formand i Menighedsraadet; en anden Sag er det derimod, naar et Menighedsraad bliver oprettet imod hans udtrykkelige Indsigelse; i saadanne Tilfælde kunde der maaskee være Anledning til, at Menighedsraadet kunde vælge en anden Formand. Udtrykket „uberigtet“ fandtes ikke i det oprindelige Lovudkast, der stod deri: „naar han ikke fører et forærgeligt Levnet“. Her er et af de Punkter, hvor jeg, naar vi vilde see Sagen nøie, troer, at der er og maa være en Forskjel i den verdslige og i den kirkelige Lovgivning. En kan godt have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, og desuagtet kan der fra det kirkelige Standpunkt være Anledning til ikke at udelukke ham; En kan godt have været i Forbedringshuset og desuagtet kunde det godt anerkjendes, at han maaskee var den bedste Christen af dem alle og meget godt kunde være Medlem af Menighedsraadet. Den christne Kirke maa i saa Henseende have en større Barmhertighed og søge at udslette og tilintetgjøre Fortiden, naar det